

SETMANARI IL·LUSTRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNCIIS
Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIO:
En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRU SANCLEMENT

REDACCIO Y ADMINISTRACIO:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala.

PREUS DE CADA NUMERO:
Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

AVIS

Avuy dissapte y demá diumenge son los últims dias qu' es concedeixen pera la encuadernació de *La feyna d' en Jafá* y anteriors obras, publicadas en aquest periódich.

PONCELLETAS HUMANAS

NOVÉ PETIT CONCURS

SORTEIG

De conformitat ab l' acort del Jurat s' ha verificat lo sorteig anunciat y han entrat en sort los autors de las 35 composicions enviadas á Concurs, resultant haver correspost lo premi á la composició número 20 denominada *Faula*, original de D. Joan Ribas de Sant Martí de Provensals. Lo cual se fa públich pera coneixement de tots los interessats.

Barcelona 4 Desembre 1893.

P. A. del J. C., lo Secretari,

J. XIMENO.

Lo naturalisme en literatura

Indistintament s' han donat dos noms pera nombrar aquesta escola moderna que avuy sembla que ho ompla tot; si no es qu' alla á l' horisó comensa á sortir l' aurora d' una nova literatura modernista, de la que ja hem parlat en números anteriors.

Lo realisme ó naturalisme, que per nosaltres son sinónims abduas paraulas, es la personificació del sigle present: camps il·luminats de llum, extensos coneixements en arts y ciencias, grandiositat en las apariencias, excelents cops de vista en la forma; però li falta aquella intensitat de vida, aquellas fondas arrels que sostinguin un arbre tan colossal.

No creyém sigui condemnable per aquesta part, puig qu' ha fet un estudi psicológich del cor humá gens despreciable, nos ha presentat á l' home tal com es sense careta, exposant á la llum pública, sas passions més baixas, sos actes més monstruosos y que l' horroritsen á n' ell mateix quan los veu en un altre, ó 'ls contempla fotografiats en la literatura realista. Han tret la máscara á n' el vici, es veritat, pero aixó no ferá que l' home 's corretteixi ni escarmenti, molt ars al contrari, veurá los viciis revestits ab la sublimitat de las imatges, decorats ab elevats conceptes y magníficas descripcions que farán més agradable lo que avans miravan ab certa precaució y feyan ab cert remordiment. Las passions se veurán afalagadas y exaltadas, y allavors lo vici qu' avans no gosava á sortir dels recons més amagats, lo veurém presentarse á la claror del dia, passejarse junt ab nosaltres atreyent las miracas de tothom.

No es d' aquesta manera com se conquistan los lloers, ni es d' aquesta manera com se conquista la voluntat. Á un home per animarlo á viurer no li ensenyarem pas un cadavre ja entrat en putrefacció, porque seria contraproductiu; donchs aixó es lo que fa la literatura realista ab la societat,—aquí tens tos mals,—li diu,—te 'ls presento nusos, frets, tals com son; corretteixte.—Mes la societat veient que no li donan cap medicina, pot precipitarse en l' excepticisme.

¿Qué més realista qu' un pobre que 'ns vingui á demanar caritat, y que per excitar més nostra compassió nos ensenyés sas llagas ja mitj gangrenadas? No obstant, en lloch de compassió nos inspiraria asco y girariam la cara per no veurel. No, las miserias de l' humanitat, no deuben presentarse en públich.

Lo realisme no es més que lo crit de desesperació que llena l' humanitat al veurers impotent de conseguir sa perfecció complerta; no es aixís com s' adquireixen las cosas més dificultosas, sino posant la rahó devant las passions, ja que per' aquella nos hem de guiar y dirigir, pera conseguir las més nobles aspiracions.

JOAN AVINYÓ.

RESOLUCIÓ PATRIÓTICA

—En qué pensa, senyor Mariano?
 —Filla, estich pensant en que si lo de Moreria no s' adoba, aviat suprimiré las etzevaras del invernacle.

LA CONQUISTA DEL PAPA.—Sarsuela en un acte, en vers, lletra de D. M. Figuerola Aldrofeu, música de D. Salvador Raurich Ferriol.

Grata sorpresa reberem lo dia del estreno de aquesta sarsueleta. La veritat, e tén desitjosos de que 'l género torni á reanimarse, y ló es que las tentativas demostrin que no faltan per aquí músichs que puguin proporcionarnos caudals apropiats pera aquesta classe de obras.

La conquista del papà, en quant al libre, no 's nota en l' autor altre desitj que 'l de proporcionar ocasió al músich pera fer uns cuants números de música, y si bé aquest, lo libre, no 's distingeix per molta novetat en l' argument, s' escolta ab gust y abunda en sortidas cómicas que son ab justicia celebradas. Sols ab una de aquestas surtidas no estém conformes, y es ab la broma de mal género que gasta lo tipo francés: aconsellém se suprimeixi.

Te ademés aquesta obreta la condició de que hi surten sols tres personatges.

Referent á la música, ja hem comensat indicant que 'n reberem bona impressió. Dels quatre ó cinch números que conté, no hi ha que distingirne cap, tots tenen originalitat, gracia, bon estil y sello propi, ja que no hi ha res que pugui atribuirse á plagí armónich.

Lo jove músich Sr Raurich, es una bona troballa. Lo públich lo demaná ab molta insistencia fentli una carinyosa y merescuda ovació

Participá també d' ella lo Sr. Figuerola y Aldrofeu. La execució fou bona.

J. XIMENO.

DOLORA

Si vas, de nit, al costat
 d' alguna dona de mon,
 dirá 'l públich ab afront:
 —¡Quin xicot tant depravat!—

Si ab una casada vas,
 ultrajant al seu marit,
 dirá y envejat serás:
 —¡Quin xicot tant aixerit!—

IGNASI IGLESIAS.

HIVERN

En un quint pis estret, humit y fosc, hont apenas arriuan los raigs del sol que pera tothom brilla.

En un recó mitj ofegat per las sombras de la nit que s' acosta, estirada en un catre vell y corcat; ab febra que la consum y corseca; esperant, resignada, que Deu se l' emporti, una pobre mare va perdent per moments la vida. Prop del catre, en lo mateix capsal, mullant ab sas llágrimas aquellas mans que semblan ja las de una morta, una filla sofreix y vetlla.

Ajessats á terra, morintse també, pero de gana, sos germans, tres sers que la humanitat abandona, nins encare, débils, grochis, flachs, buscantse un al altre, á falta de roba que 'ls tapi las carns, l' escalfó de sas alenadas. Lo vent que, xiulant, entra ab forsa per las escaletxas y fueiteja aquella maynada que no sab més que demanar pá y roba. ¡Tinch fret!... ¡Vull pá!... y una dona, u a noya; una mártir, en lo plé de la edat, en la primavera de la vida, ajennollada, plorosa, apretantse lo cap ab las mans, com una boja, resant... ó malehint: que no veu més que miseria. La fam s' alsa devant d' ella, com una fantasma, com sombra horrosa, que l' insulta y l' escarneix. En son deliri creu veurer aquell fantasma que alsa lo brás senyalantli la porta, dientlihi: «Elcare ets jove, ves; mira ta mare, la pobreta de la teva mare, y tos germanets. demanan roba, mira, tenen fam» L' Abelardo, lo teu germá, també t' abandona, ningú vé á ajudarte.

—¡Si, ja 'n tindrén de pá; ja vinch! Lo mon vol una

víctima més; sento que 'm crida. Jo tan bé tinc gana, també tinc fret com vosaltres...

Una gota de rosada, clara, brillant rodola per entre fullas; tremola, cau, y 's pert entre un munt de fanch...

II

En lo campanar de la Catedral, com centinella que vetlla per la pau dels que dormen, un batall ha brandat fins á dotze vegadas. Cau una pluja menuda, espessa y freda com la neu. En l'extrém de un carrer, com si anés á palpentas, apoyantse á la paret, s'acosta poch á poch una dona pobrement vestida. Vacila, sense saber ahont va ni lo que busca.

De sopte, després d'un fort picament de mans y crits de ¡que cante! ¡que cante! sent lo rasgeig d'una guitarra; soroll de copas ó gots que s'escapa ab lo baf d'ayguardent y fum de tabaco per uia finestra mal ajustada; y poch després, una dona que canta ab veu monòtona:

El mundo es muy ingrato
con las mujeres.
Mal si no eres honrada
y mal si lo eres.

Murmuri de veus, aplausos y després, tot queda altra volta en silenci.

D'aquella casa ha sortit un home sense res al cap. Porta la gorra á la mà y la faixa arrastrant. A cada pas que dona pren una nova direcció, a ravessa 'l carrer pera passar á l'altra acera. Parla sol y apenas pot aguantarse. Arriva fins sota mateix d'un fanal ahont tremolosa, plorant hi troba una pobre noya, que fusca fora de casa un bossí de pá per sa mare y sos germanets.

S'hi acosta y al sentirse ella qu'un bras li rodeja la cintura, 's recorda que encara es honrada y al girar la cara forcejant pera desferse d'aquell borratxo, fa un xiscle de ¡Abelardo! y cau de cap contra la paret com coloma ferida.

La deixa á terra y balendrejantse d'una á altre acera ab la gorra á la mà y arrastrant la faixa, se'n va carrer avall mitj entonant la copla:

El mundo es muy ingrato
con las mujeres.
Mal si no eres honrada
y mal si lo eres.

R. BERTRAN.

UNA DESPEDIDA

—¡La patria 'ns crida!... Divertiushi forsa.

SABADELL.—Diumenge passat al vespre la secció de aficionats de la Academia Católica, posá en escena lo drama en tres actes y en vers titulat *La víctima del masonisme* y la divertida gatada en un acte, *La butifarra de la llibertat*, las duas representacions foren molt ben desempenyadas per part dels novells actors.

J. P. C.

BADALONA.—Diumenge per la tarde en lo *Teatro Zorrilla* s'estrená en aquesta població la tragi-comedia de D. Frederich Soler, *Or*, obtenint un éxit extraordinari.

En la execució, que fou bona, hi prengueren part las Sres. Abella, Cuello y Arasa y los Srs. Rojas, Serra, Espinosa, Marqués, Vila y Escayola.

Acabá la funció ab la bonica pessa *Las tres alegrías*.

J. A.

SANT ANDREU DE PALOMAR.—La festa major d'aquest any, á pesar de las anormals circunstancias que estém atravessant, fou bastant lluhida; sobre tot en los espectacles teatrals.

Dijous, per la nit, las societats «Casino El Progreso», «Casino Andresense», «Centro de Contribuyentes» y «Unión Republicana», entre altrás obras castellanas posaren las següents catalanas: *Las bodas de 'n Cirilo*, distingintshi 'ls Srs. Gali, Martí y Boada; *Lo Sant Cristo Grós* y *Una senyora sola*, distingintshi los Srs. Ballesta y Rivalta; *Tot cor* y *Sensitiva*, monòlech catalá del fill d'aquesta població Sr. Trullás.

Dissapte, també per la nit, en lo Centro de Contribuyentes varen posarse en escena varias sarsuelas. Se representá lo preciós idili de nostre compatrici, D. Ignasi Iglesias, quin titol es: *Los extréms de la vida*, sent molt aplaudits los germans Sirvent y l'autor que tingué de presentarse á la escena junt ab los actors.

En lo Ateneo Obrer se representá lo drama, *Tal farás tal trobarás* y una pessa catalana distingintshi tots los joves aficionats que varen desempenyarlas.

Ans de acabar la present ressenya hem de felicitar de tot cor al distingit y estudiós pintor escenógrafo, Sr. Lloreá, per las magníficas decoracions que ha pintat pera 'l nou y espayós teatro del «Centro de Contribuyentes». Lo teló de boca es una preciositat que no 's desdenyaria de apadrinarlo lo mes afamat artista.

P.

MASNOU.—Diumenge passat, tingué lloch en lo Teatro Circo, á benefici dels reservistas de la vila, una funció, debutant una companyia d'aficionats del Centre Corral. Posaren en escena lo tant aplaudit drama *Las Joyas de la Roser*, prenentshi part la Srta. Santana y 'ls Srs. Ramentol, Matas, Ballester, Pou, Pagés, Vilá, essent tots aplaudits. Finalisá la funció ab la divertida pessa, *Un baneyt del cabàs*.

E. A.

CANTAR

Lo primer rató que 'm feres
era néctar celestial,
lo segon mel, lo ters sucre
y l'altre ja era amargant.

ANGEL ROMÁNTICH

NOVE PETIT CONCURS

PREMI

LA RAHO DE LA ILUSIÓ

FABULETA

Lo lema de tota fábula, es: divertir als noys
y fer pensar als homes.

Un fregall d' espart, com son tots los fregalls, va enamorar-se d' una borla de posar polvos, que un dia per casualitat, va conèixer en lo tocador d' aristocràtica senyora.

Inútil es dir que la borla desprecià las pretensions del aymant. ¿Ella tan fina, tan blanca, casarse ab un fregall raspós y ordinari? ¡Ca! ¿Ella, acostumada á petonejar carras d' àngel, ella que dintre sa habitació de cristall es talment joya guardada en estotx, donar paraula de casament á qui no te altre herencia ni altres relacions socials que 'l *sal-fumant*, las rajolas y la galleda? ¡Vaya un partit! ¡Vaya un atreviment lo del fregall demanar una persona tan elevada!... En hora bona que pensés unir-se ab la escombra, ab la bayeta, fins ab una estora ó alfombra si 's vol, pero ab la borla dels polvos!

¡May! ¡may!

Mes l' amor lo pintan cego, y cego de amor estava 'l fregall de tal modo, que despreciant mil concells d' amichs y coneguts, va forjarse l' idea de que ja qu'ell no podia aixecarse fins á ella, ella baixés fins á ell.

Ilusionat ab sa rahó que creya infalible per sa mateixa ilusió d' amor que 'l cegava y concertat lo cas ab una rata que tenia plassa de sabia, va aquesta una nit rosegat ab tota intenció lo pel fi y rica seda de la borla, deixantla en tal depiorable estat, que, inservible per la feyna del tocador, va esser llensada á las escombraries, ahont pelada y bruta va trobarla l' enamorat fregall, que, al véurela tan desgraciada, perdé la ilusió del amor que creya sentir quan la veyia en son estotx de cristall, blanca, fina y perfumada.

Que de l' amor la rahó
sense cap mes interés,
no ha sigut ni pot ser més
que rahó de la ilusió.

NOTA ARTÍSTICA

SENSE FAMILIA

Vagant per' quets monz arreu
soleta y desamparada,
sens respecte á sol ni á neu,
buscant una caixalada
de pa per amor de Deu.

Mitj nueta, tremolant,
buscant si un bossinet sobra
per las masias, clamant:
Caritat per una pobra
que 'ls sants vos ho pagarán.

Corrent pel pla y la montanya
de gana y de fret mitj morta,
hi ha cops que 'l cansansi 'm guanya
avans d' arribá á la porta.
de una pobra humil cabanya.

Tan sols rebo desenganys
de ma pobresa aborrida,
puig molts ne miran estranys
al veurem descolorida
en la florida del anys.

Vagant per' quets monz de Deu
he anat sempre com vaig ara;
no coneix cap parent meu,
mes que á ma pobreta mare
que morí al temps de la neu.

Horas de amor.

PERE CASAS

ICINCH PASSAS!

Surto al mon, estench los brassos,
 veig la llum del brillant sol,
 sento 'l perfum de las rosas
 ¡Qué dixós soch!

Donch un pas, l' Eden se 'm obra,
 veig un ser que m' ayma molt
 Que m' amanyaga. ¡Una mare!
 ¡Bell es lo mon!

Ansiós, avanso altra passa,
 sento una fletxa en mon cor.
 Veig un ser que 'l seny me torba.
 ¡Qué es bell l' amor!

Estiro 'l peu altre volta...
 ¡Deu!!!... Una punxada al cor!
 ¡La mort!!!... ¡Mare! ¡pobre mare!...
 ¡Oh cruel dolor!

Avanso altre cop.. ¡Desdítal
 S' apaga la llum del sol.
 Perde las forsas, se mustian
 las bella flors

Per fi: estench lo peu... Tremolo,
 sento rodolar mon cor.
 Tot s' enfosqueix, lo fret sento.
 ¡Ay! ve la mort!

J. ESCACHS Y VIVED.

LOS CAMARERS

—¡Sort que per nò veures certas cosas tenim alguns recursos!

TEATROS LOCALES

ROMEA.—Sembla que la empresa tracta de demostrar que cuan convé activitat sab desplegarla. Tal es la varietat de obras catalanas presentadas aquets últims dias.

Avans las obras novas s' envellían sense mourers sas representacions dels dias de Teatro Catalá, lo cual refredava l' éxit que obtenian algunas. Avuy ab més bon acort passan acte seguit als demés dias.

Próximament tindrán lloch los estrenos del saynete *A casa l' alcalde* de Emili Vilanova y del drama *Las claus de Girona* de Frederich Soler.

TÍVOLI.—En lo número vinent nos ocuparém ab detenció de la obra d' espectacle *El viaje imprevisto* quin estreno se anunciá pera dijous passat.

NOVETATS.—La bonica comedia de D. Conrat Colomer *Tot es mal que mata*, que de son estreno ha vingut ocupantsen ab molt elogi tota la premsa local, en las successivas representacions ha confirmat més la justesa de tal opinió, ja que 'l desempenyo ha millorat molt.

Sols trobém defectuos, que en lo segon acte en alguns moments, per falta de personal en escena, no s' hi notí la vida y animació que l' assumpto reclama. Y ab més motiu essent una obra de las que, per sas bonas condiciones, preveyém ha de viurer llarch temps.

Dimecres tingué lloch l' estreno del melodrama en quatre actes *El testamento perdido*, que 'n parlarem en lo número vinent.

ELDORADO.—Dimecres s' estrená una sarsuela ab lo titol de *Los descamisados* y ab la bona recomanació d' esser la música original del popular mestre Chueca. Nos ocuparém d' ella en lo número próxim.

GRANVIA —En lo lloch corresponent doném nostre parer referent á la sarsueleta *La conquista del papá*.

Dissapte s' estrená lo melodrama en sis actes *La Camorra*, trasplantat á la escena castellana per los aplaudits autors Srs. Rovira y Serra y Ayné Rabell.

L' obra ha sigut ben escullida, tractantse de aquest género en que las situaciones dramáticas han de succehirse continuament, procurant interessar vivament al públich.

Lo llenguatge es cuydat y apropiat á cada un dels personatges d' entre quins sobressurt especialment lo del militar espanyol.

La execució fou bona en conjunt y lo decorat passabí fins al acte quint, no aixís lo del sisé en que deu representarse la erupció de un volcan y va ferse de manera molt defectuosa perjudicant algo l' éxit de l' obra.

Avuy en aquest teatro tindrà lloch l' estreno del drama en tres actes *L' escorsó*.

CIRCO ESPAÑOL.—Ha cambiat bastant lo repertori de obras, dedicantse especialment á las sarsuelas en tres actes. Ultimament se n' ha donat alguna de *La Bruja*, quina execució, considerant los preus de la casa, ha sigut molt acceptable.

LABRUGUERA.

LO JOCH

Com comensa.

Com acaba.

ANYORAMENT

INTIMA.

Un dia de bon mati
 cert cassador va agafar
 un aucell, que son semblar.
 era valdre un Potosí.
 Va tancar-lo á n' al moment
 dins d' una gàbia bonica
 y á n' allí de mica en mica
 va morir d' anyorament.

Aixís lo meu amor, Rosa,
 com l' aucell ne vol ser lliurer,
 que ha de rompre 'l vol per viurer
 puig tancat cap sentit gosa.
 Perque si per ma dissort
 l' haig de guardá á dintre fret
 al igual que l' aucellet,
 anyorant heuré la mort.

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

LA ANARQUIA.

Nasqué 'l sigle XIX. La ciencia ignota
 llavors vá comensá á estendre las alas,
 y en lo transcurs, tant breu, de sa infantesa
 al sabi va aplaudir la gent sensata.
 La humanitat va veure desseguida,
 que 'l treball y 'l progrés s' agermanavan
 y lográ poch á poch que s' estingissen
 l' absolutisme y tota la antigalla...
 Més, are, que ja casi distingiam
 un sol de llibertat que enamorava,
 l' anarquia pregoná l' extermini
 y 's propaga pe 'l mon com febre insana
 y la ciencia, prestant la dinamita,
 ajuda á realisar lo crim qu' espanta,
 abrigant la creencia de que un dia,
 lo mon ha de volá á trossos, en l' ayre.

Al impuls del destí *Naturalesa*
 lo mon no 's detindrà en sa eterna marxa...
 ¡Y tornarà á regnar l' absolutisme,
 y vindrá la anarquia altra vegada!

S. BURGAS.

—Corresponen al número de avuy las planas 9 á la 16 de la comedia *Los aucellets*.

Agrahim infinit las felicitacions y demostracions ab ab que públich y particulars nos han distingit per la publicació de aquesta comedia.

—Per aquest vespre está anunciat en lo teatro Granvia l' estreno del drama en tres actes *L' escorsó*, que com sab n la majoria de nostres favoreixedors es degut á la ploma de nostre company de Redacció D. Ignasi Iglesias.

—Lo conegut actor y escriptor D. Lluís Millá, s' ha presentat á nostra Redacció participantnos esser seu lo treball *La rahó de la ilusió*, distingit en lo *NOVÉ PETIT CONCURS*, lo que 'ns pláu comunicar lo á petició del interessat.

—A Paris ha obtingut gran éxit un *vaudeville* no enat *Leurs Gigolettes* original dels Srs. Mailnac y Saint-Albin.

—Ha obtingut gran éxit á Milan la opera *Signa*, de Cowen, degut especialment á la interpretació que hi ha donat lo cantant espanyol A. de Trabadelo.

—Han comensat los treballs pera la reconstrucció del teatro de la Opera Cómica francesa, incendiát fa pochs anys.

—A cárrech del empresari Marco Mayer, ha sortit á fer una nova excursió per América la célebre cantant Adelina Patti.

—En un teatro de Manchester ocorregué fa poch un divertit incident. Havia d' executar-se *Rantzau* de Mascagni. En lo moment de distribuir lo vestuari, lo director notá ab espant, que 'l d' aquella ópera havia ja sigut remés á la població ahont tenia de passar la companyia, quedant sols disponible lo del *Tanhauser*. Lo director tirant 'l dret feu repartir aquest y li sortí bé, ja que 'l públich, passada la primera sorpresa, prengué á broma veurer en lloch dels personatges de *Rantzau* vestits de pagesos alsacians, vestits ab túnica y esclavinas de pelegrins.

—D. Ramon Bassegoda ha publicat en un luxós volum la segona edició del seu llibre *Quatre Versos*.

Ha sigut estampada en la impremta de L' *Avenç* y 's ven al preu de dos pessetas en las principals llibrerias.

Doném las gracias al seu autor per havernos distingit ab l' envió de l' obra y parlarem d' ella un altre dia ab mes detenció.

—Ha sigut imprés lo bonich saynete *Cricu fills...* estrenat fa poch, ab molt bon éxit en lo teatro Novetats.

Se ven al preu de dos rals.

Los que 'l desitjin, poden adquirirlo en la administració d' aquest periódich.

—Pera demá en lo cassino Foment Martinense, está anunciada una extraordinaria funció á benefeci del senyor Barril. Hi pendrá part l' aplaudit director, D. Carlos Socias y se representará lo saynete *L' ase del hortolá..*

—Ahir á la tarde degué tenir lloch en lo teatro Lirich lo primer dels concerts per la orquesta del Gran Teatro Liceo, patrocinada per la Societat Catalana de Concerts y baix la direcció del Mtre. Nicolau.

—Ha obtingut á Madrid un éxit extraordinari la comedia *Los pajaritos*, que, com saben nostres lectors, es

la mateixa que coneixém aquí ab lo titol de *Los auce-llits* y que hem comensat á rep rtir en lo folletí. L' arreglo de la castellana es fet per lo Sr. Valdés.

—La Junta Directiva de la «Associació de Propaganda Catalanista» ha quedat constituída en la forma següent:

President, Jaume Fonolleda.—Vispresident, Francisco Flos y Calcat.—Tresorer, Victor Brossa y Sangerman.—Secretaris, Lluís Marsans, Camilo Vallés.

CUL DE SACH

Un desgraciat actor que ab molt mala sombra desempenyava la part de *graciós* en un teatro de quart orde, observá que un abonat de la primera fila se treya tot sovint un duro y li ensenyava.

Lo joch durá algunas nits.

Fer fi lo graciós no pogué aguantar més y desitjant saber lo perque d' aquella maniobra, una nit després de son treball aná á trobarlo.

—Escolti: vol fer lo favor de dirme que representa aixó que m' ensenya.

—¿Que no ho ha entés? Home, es molt sencill; vol dir que 'l dia que 'm fassi riure, li daré un duro.

EPIGRAMAS

Un pagés, á Barcelona,
per las tabernas mirava
y en molts d' ellas trobava
un lleterero ab fatxa bona.

Casi li feu perdre 'l tino
lo veure en totas escrit,
lo que si era ben.llegit
deya: *legítimo vino*.

—Molt m' agrada, molt, aixó,
digue mirant son company,
qu' aygua venguin no es estrany;
puig qu' aquí ja diu *Vi-no*.

PRÓSPER GANDARA.

CANTARS

Com las algas á las rocas
y 'ls corals al fons del mar,
jo, m' arrapo á la esperanza
de que al fi m' estimarás.

JOAN RIBAS CARRERAS.

Ab una mirada teva,
nineta, 'm vas ferí 'l cor;
ferida que sols se cura
ab bálсам del teu amor.

JOAN NAVARRO.

Las noyas volen casarse;
las vellás sentan la mort
y jo busco, tan sols, nena,
que 'm donguis lo teu amor.

J. GRAU LLANES.

—Has caigut á la rateta, minyó.

—Ara si que no t' escapás.

—Ja ets meu.

—¡Ay, ay, ay!..

ENIGMAS

XARADA

—Què diu de bó 'l senyor Tort?
 Quina total ha plantat!...
 —Dos-quart no fa pas tant temps...
 farà cosa de mitj any
 —Es una dos-hu apartada
 de la ciutat.—Ca, home, ca!
 Los que hi saben be 'l hu-dos,
 hi venen tot passejant:
 pero això si es de confiança!...
 —Ja ho crech, *hombre*. Vol callar!
 —Oh! y que 'm convé una corbata...
 —Home, entri; corbatas ray!
 Miri quin una.—Es bonica
 y me la quedo. Cuan val!
 —Cinch vostè li costa un duro
 (a un altre per dotze rals)
 Es una bona corbata
 es tres-quart-quint, la mudat.
 —Bravo! Senyor Tort m'alegro
 de veure'l trempat.—Igual.
 —Hasta un' altre, senyor Pere.
 —Estiga bo —Adeu siau.

FH ARMÓNICH.

GEROGLIFICH

ROSARI

DAMA

Y

PRIM

ARMANDO DE DORDA.

TARGETA

ADELA CANARI DE FLOU

Formar lo títol de una sarsuela.

UN HABITANT DEL SOL.

Las soluciones en lo número próximo

Soluciones dels enigmas del número 95.

ANAGRAMA.—Caixal.—caix
 ENDEVINALLA.—Las lleys.
 GEROGLIFICH.—Cent grams tres upsas.

Correspondencia

M. Quevire, Mariano Puntgrau, En Balestrina, Victor Baruella, Bonaventura Rich, Joseph Porqueras, M. Roman, Un pintor, Mazi Pinyol Riera, M. Torrents, Rey de casa, J. del Castell de Iluro, M. Pompidó, L. T. Cardona y Bonifaci Ilias, l'arreglo de lo qu'envian seria difícil.

Enrich Manins, Sebastià Alà, Ferrán Frigola, Armando de Dorda, Bartomeuhet de Gracia Manrich B. Iolis i ata, Joseph Mateu sans y Bernardino Casas: anirà alguna cosa.

Marti Virella, no es tema apropiat. — Carlos Fornells, no disposem de temps suficient. — J. V. Torrome, això no es de vostè. — Sebastià Plà y Salarichs, anirà. — Francisco de P. Gracia, l'incident es poch agradable. — Tito Jerta Serrable, anirà. — A. López, vostè va cumplir be. — Arquero, per quin dia eran? — J. Tomás Mateu, hi ha qui 'n te cinquanta. Lo variar sempre de firma lo perjudica. — Joseph Alemany Borrás, lo *Quadret* te algunas incorreccions. — Riera y Mateu, ja sab que no 's segueix aquest orde. — Joseph Amseram, lo repetit. — Joan Ribas Carreras, no es prudent l'estrena ja que no es la primera vegada qu'ns hi trovem. lo qu' es fa ab aqu'ls plagiaris es tenirlos present per l'assessiu. — F. Arolas Balaguer, no admetem dedicatorias particulars. — J. Grau Llanes, no va prou bé. — Salvador Bonavia, la veurà publicar. — Don Juan Tenorio, y ara! ahont va ab aquest sendonim. — Joseph Bayona, van bé. — Abadia Castro, igualment. — J. Conangla Fontanilles, ja deu haver rebut carta. — J. Morató y P. Boca, per si pot satisferlos sapigan que han sigut los únics. — Rufina Delgado y Maria y Rosa Castells, las més expressivas gracias per l'atenció. — Mateu Galceran, veurem en altre trevall. — Joseph Fayerols, no més un.

—¡Una gracia de caritat!

—A fora!! á fora!!...

¿A si?...

A dins... á dins... á dins...

PENSADAS

Premiadas ab 35 pessetas

TERCERA INSERCIÓ

En un sobre perfectament tancat y lacrat hi ha una papeleta ab una cantitat, que es la que té d'acertarse.

Lo número tancat está entre 'l 2000 al 3999.

En la quarta plana de las cubiertas, hi ha una papeleta pera aquest objecte. Hi escriuen lo número que 'ls sembla y poden depositarla en le bussó del periódich.

Poden repetir la operació tantas vegadas com vulguin. Totas las papeletas entran en sort.

Aquesta operació podrà ferse ab lo número present y següent. En lo dissapte, 30 del corrent, publicarem lo número de la sort y de tots los que haurán obtingut premi.

PRIMER PREMI 30 RALS

lo primer que acerti lo número tancat.

DOS PREMIS 10 RALS

á cada un de's dos números que s'aproximin més al número exacte.

CINCH PREMIS 4 RALS

á cada un dels cinch números que segueixen en aproximació.

TRENTACINCH PREMIS 2 RALS

á cada un dels trentacinch números que segueixen en aproximació.

Quinas cantitats suman un total de 140 RALS.

Lo sobre ó plech que tanca lo número que deu acertarse, se troba en aquesta Administració, á disposició del que vulgui veurei y ferhi alguna contrasenya.

En cas de que més d'un acertés lo número exacte, lo que arribi segon se 'n portará los dos segons premis y lo tercer los cinch tercets.

Y desde ara ja poden assegurar que pot treurers la rifa sense comprar bitllet.

Barcelona—Imp. Alsina y Clós, Muntaner, 10.